

הרב אברהם בורנשטיין (הי"ד), אברך צעיר ומלא מרצ היה בתקבלו בשנת תרכ"ה (?) כמו"ץ בקוטנה. חരיף מוח, פיקח ישנו — התחביב על כל החוגים. יושר ליבו, הבנתו הרבה ונעם היליכותיו הקנו לו ידידים רבים בכל חוגי הציבור ואף מעבר החסידים אשר מהם הוא צמח והיה אחד מהם.

נצר שושלת האדמו"רים מפומיסיים — בנו של האדמו"ר מסוכאצ'וב ר' שמואל זצ"ל (מפורסם על שם ספרו "שם שמואל") ונכדו של הגאון ר' אברהם זצ"ל (בעל "אבי נזר") ירש מהם את חריפות המוחין, ועומק המחשבה יחד עם הכלמיה והדבוקות החסידית. עמדת לו ה证实ו הרבה ולמרות גילו צעיר רכש לו ידיעה ענפה ועמוקה בתורה, ואף בתורת הנסתור הספיק להתבשם.

נולד בסוכאצ'וב בחשוון תרע"א (1910) וחונך על ברכיו אביו האדמו"ר וממנו ינק את תורה, נמנה על תלמידיו המובהקים של הגאון ר' אברהם זצ"ל וינברג, מרבני ווארשה. נשא לאשה את פזיא-מינדל, בת הרב ר' יעקב ביןם דאנציגר זצ"ל, בן האדמו"ר ר' שמואל צבי זצ"ל מאלכסנדר ("בעל תפארת-שמואל") וכמנาง הימים היה סמוך על שולחן חותנו באלכסנדר שנים רבות בהן שקע בים התורה.

הרב ר' יצחק יהודה טרונק ז"ל היה גיסו (اشתו מרת פרומט) בתו של האדמו"ר מסוכאצ'וב והדריך אותו בצדיו הראשונים ברבנות. לאחר פטירתו (בשנת תרכ"ט) מילא ר' אברהם את מקומו והוא רק בן שלושים שנה. אולם לא ארכו הימים השלווים בהם זכה ר' אברהם, שכח רבות הבטיח ולהתפתח ולהניב פירות. מבול הדמים הציף את הארץ וסחף גם את קהילת קוטנה בתוכם ר' אברהם ומשפחתו. לפि השמועה פגעה בו יד המרצחים באוטווצק הסמוכה לווארשה, שם נמלט עם משפחתו בשנת תש"ב. יחד עם אשתו ושני ילדיו עלו על קידוש השם ולא נותר מהם שריד. הי"ד.

אנקר אלכסנדר